

خبر

افزایش ۸۶.۵ درصدی متوسط قیمت زمین کلنگی در تهران

● حداکثر قیمت هر متر مربع زمین با زمین مسکونی کلنگی و زیربنای مسکونی در تابستان امسال نسبت به تابستان سال گذشته به ترتیب ۱۱۳.۸ و ۱۰۴.۷ درصد افزایش یافته است. به گزارش تسنیم، مطابق آمار منتشرشده ازسوی مرکز آمار ایران متوسط قیمت فروش هر مترمربع زمین با زمین ساختمانی مسکونی کلنگی معامله‌شده ازطریق بنگاه‌های معاملات ملکی شهر تهران ۳۴ میلیون و ۷۹۳ هزار تومان با میانگین مساحت ۲۱۰ مترمربع بوده است. این قیمت درمقایسه با بهار ۹۹ و تابستان سال گذشته به ترتیب ۳۶۴ و ۸۶.۵ درصد افزایش یافته است. حداکثر قیمت فروش یک مترمربع زمین با زمین مسکونی کلنگی ۱۵۵ میلیون و حداقل آن حدود پنج میلیون تومان در شهر تهران بوده است. مطابق گزارش‌های منتشرشده ازسوی مرکز آمار ایران تابستان سال گذشته حداکثر قیمت فروش یک مترمربع زمین با زمین مسکونی کلنگی در تهران ۷۲.۵ میلیون تومان بود. به‌عبارت‌دیگر از تابستان ۹۸ تا تابستان ۹۹ قیمت زمین کلنگی ۱۱۳.۸ درصد در شهر تهران افزایش یافته است. متوسط قیمت فروش هر مترمربع زیربنای مسکونی معامله‌شده از طریق بنگاه‌های املاک شهر تهران ۲۴ میلیون و ۱۴۶ هزار تومان با میانگین مساحت ۸۸ مترمربع و متوسط عمر بنای ۱۲ سال بوده که نسبت به بهار امسال و تابستان سال گذشته به ترتیب ۲۸.۳ و ۷۶.۴ درصد افزایش داشته است.

نماد پالایشی یکم بازگشایی شد

● سازمان بورس از بازگشایی نماد پالایشی یکم از روز گذشته خبر داد و گفت: معاملات ثانویه صندوق سرمایه‌گذاری پالایشی یکم از ساعت ۱۱:۴۵ تا ۱۲:۳۰ روز گذشته بدون دامنه نوسان انجام شد. به گزارش مهر، سازمان بورس از بازگشایی نماد پالایشی یکم از روز گذشته، سه‌شنبه ۱۱ آذرماه، خبر داد و گفت: معاملات ثانویه صندوق سرمایه‌گذاری پالایشی یکم از ساعت ۱۱:۴۵ تا ۱۲:۳۰ روز گذشته بدون دامنه نوسان انجام خواهد شد. در متن اطلاعیه ناظر بازار آمده است: به اطلاع کلیه فعالان محترم بازار سرمایه می‌رساند، بازگشایی نماد معاملاتی صندوق سرمایه‌گذاری پالایش یکم (پالایش) بدون دامنه نوسان بوده و زمان انجام معامله از ساعت ۱۱:۴۵ الی ۱۲:۳۰ می‌باشد. همچنین دوره سفارش‌گیری در نماد مذکور از ساعت ۱۱:۴۵ الی ۱۲:۰۰ می‌باشد. همچنین براساس این اطلاعیه، تمامی اشخاص دارنده واحدهای صندوق، برای انجام معاملات ثانویه باید با طی فرآیندهای مربوطه، اقدام به اخذ کد بورسی کنند. همچنین اشخاصی که واحدهای صندوق به پرتفوی سرمایه‌گذاری آنها اضافه نشده، لازم است درخواست تغییر کارگزار ناظر را برای کارگزار خود ارسال کنند. اعلام خبر بازگشایی پالایش یکم سبب ایجاد رنج مثبت و صف خرید در نمادهای پالایشی شده است؛ شینا، شند و شیریز همگی نزدیک به سقف روزانه هستند. نماد پالایشی یکم با نام «پالایش ۱» تا اینجا معاملات با ثبت ۱۹ درصد سود برای سهامداران روی ۱۱،۹۰۰ تومان ایستاده است.

مذاکرات اوپک‌پلاس ۲روزبه تعویق افتاد

● به گفته منابع آگاه، اوپک و هم‌پیمانانش، مذاکرات در مورد تولید نفت در سال ۲۰۲۱ را تا روز پنج‌شنبه به تعویق انداختند. به گزارش فارس، روترز به نقل از یک منبع آگاه نوشت اوپک و هم‌پیمانانش به رهبری روسیه مذاکرات در مورد تولید نفت در سال ۲۰۲۱ را تا روز پنج‌شنبه به تعویق انداختند؛ زیرا هنوز بازیگران اصلی در بحبوحه تقاضای ضعیف برای نفت در مورد میزان نفتی که باید استخراج شود، توافق ندارند. نشست اوپک‌پلاس قرار بود امروز ساعت ۱۳ به وقت گرینویچ (۱۶:۳۰ تهران) به‌صورت مجازی برگزار شود. قرار بود این گروه از ابتدای ماه ژانویه، تولید خود را روزانه دو میلیون بشکه افزایش دهد. اما به علت شیوع کرونا، میزان تقاضا برای نفت هنوز تحت فشار است و اوپک لاس تمدید توافق کنونی یعنی تولید روزانه ۷.۷ میلیون بشکه که برابر هشت درصد تقاضای جهانی است برای مدت ماه‌های نخست ۲۰۲۱ را مورد بررسی قرار داد. به گفته منابع آگاه، این موضع مورد تأیید عربستان است.

قیمت ماسک سه‌لایه به ۱۰۰۰ تومان کاهش یافت

● قیمت ماسک سه‌لایه پزشکی استاندارد مورد تأیید سازمان غذا و دارو با تصمیم ستاد لجستیک مقابله با کرونا به هزار تومان کاهش یافت. به گزارش سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، جلسه مورخ ۹۹/۹/۹ ستاد لجستیک مقابله با کرونا با حضور رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان و معاونان بازرگانی داخلی، امور صنایع و نمایندگان سازمان غذا و دارو، وزارت کشور و سایر دستگاه‌های مسئول و نظارتی، نمایندگان واحدهای تولیدی در محل سازمان حمایت برگزار شد. در این جلسه ضمن تشریح و ارائه گزارشی از روند موفقیت‌آمیز تولید انبوه انواع ماسک‌های بهداشتی سه‌لایه استاندارد و به تبع آن دپوی قابل توجه ماسک در کشور مواردی طرح و تصمیمات لازم اتخاذ شد.

شرق: تجربه تلخ و سنجینی که اواخر دولت سیدمحمد خاتمی و اوایل دولت محمود احمدی‌نژاد داشتیم، در سال پایانی دولت حسن روحانی در حال تکرار است. موضوع به دوره‌ای مربوط می‌شود که به دلیل یک عدم اصلاح در سیاست‌گذاری، کشور درگیر توزیع رانت گسترده‌ای شد و حالا مصوبه اخیر دولت تدبیر و امید، خطر ورود دوباره به دوره توزیع رانت جدید را گویزد می‌کند. حجم رانت توزیعی در چهار سال بین دولت اصلاحات و دولت مهروز به‌قدری بود که هنوز صنایع در حال تاوان دادن هستند.

ماجرای در ظاهر ساده بود. دولت وقت (سال ۱۳۸۲) برای محصولات پتروشیمی یک قیمت پایه و ثابت تعیین کرد. در لحظه تصمیم‌گیری قیمت درست تعیین شده بود اما مشکل وقتی پیش آمد که قیمت جهانی نفت شروع به بالا رفتن کرد و از ۴۰ دلار در هر بشکه به ۱۴۰ دلار رسید. به‌دلیل آن قیمت محصولات پتروشیمی هم بالا رفت اما در ایران و در بازار رسمی قیمت‌ها همانی بود که سال ۸۲ تعیین شد. در این میان یک فاصله قیمت بسیار وسوسه‌انگیز برای برخی منفعت‌طلبان ایجاد شد. هر روز یک کارخانه پلاستیک جدید تأسیس می‌شد تا از این لقمه چرب مواد اولیه ارزان استفاده کند. کارخانه‌هایی که به اسم تولید، مواد اولیه را می‌خریدند و در بازار سیاه می‌فروختند. دولت اصلاحات درگیر خداحافظی و رفتن بود و فرصت رسیدگی به قیمت‌ها را پیدا نکرد و دولت مهرورزی هم که آمد تا بخواد دغدغه‌ای به اسم اصلاح قیمت محصولات پتروشیمی داشته باشد؛ دو سالی گذشت؛ اما در این چهار سال رانت‌های کلانی توزیع شد که اثرات آن هنوز از چهره بازار پلاستیک زدوده نشده است.

حالا در اواخر دولت تدبیر و امید شاهد تصویب شیوه‌نامه فولاد هستیم که دولت در آن قیمت پایه تعیین کرده است. قیمتی که امروز تعیین شده دقیقاً متناسب با نرخ روز بازار است اما کار بازار وارد دوره رکود یا رونق شود و قیمت‌ها تغییر کند؛ ثابت‌ماندن قیمت فولاد در بورس می‌تواند ما را وارد یک دوره توزیع رانت جدید کند؛ این نگرانی‌ای است که رضا محشئی‌پور، معاون عملیات و نظارت بورس کارخانه ایران، در گفت‌وگو با «شرق» مطرح می‌کند. او می‌گوید ما نگران این هستیم که دولت دوازدهم آن‌قدر درگیر رفتن شود و دولت سیزدهم آن‌قدر، درگیر چنینس کابینه و جایگیری اعضا باشد که اصلاح قیمت پایه فولاد به اولویت‌های آخر آنها تبدیل شود و در این فاصله طلایی عده‌ای شروع به بهره‌بردن از رانت کنند و ضربات سنگینی به پیکره تولید وارد شود. او در این گفت‌وگو علاوه بر شیوه‌نامه جدید، ماجرای میچینگ و عرضه‌های خارج از بورس را نیز تشریح کرد.

کار عرضه‌های خاصی که تحت عنوان میچینگ در محصولات فولادی صورت می‌گیرد به چه علت ایجاد شده است؟

میچینگ به این معنا که شما اشاره کردید مدت‌هاست متوقف شده است. نوع واقعی میچینگ که در همه بازارهای دنیا نیز هست، به این معنی است که کالای سازاد آمده از تابلوی اصلی برای مدتی -که معمولاً تا معامله بعدی آن کالاست- می‌ماند و اگر کسی تمایل به خرید آن داشته باشد می‌تواند با همان قیمت‌های خرید شده محصول را خریداری کند؛ اما در مقطعی مفهوم دیگری تحت عنوان میچینگ باب شده بود که ارتباطی هم به میچینگ واقعی نداشت. در واقع معامله‌ای خارج از بورس انجام می‌شد اما به‌عنوان معامله در بورس ثبت می‌شد. این کار با مصوبه و الزام تنظیم بازار در مقطعی انجام شد. ازآنجاکه این اقدام با مقررات بورس تداخل و تعارض داشت، مورد تأیید بورس نبود، ولی به‌دلیل آنکه مصوبه ستاد تنظیم بازار در سال ۹۸ از مجوز سران قوا برخوردار بود، به بورس الزام شد این مصوبه را بپذیرد.

در سال ۹۸ این مصوبه بعد از کش‌وقوس بسیار، پذیرفته شد و تنها به فولاد مبارکه اجازه داده شد خارج از بورس کالاهایی را به یک‌سری از خریداران عرضه کرده سپس این معامله را در بورس ثبت کند. این یک مورد خاص بود و باقی عرضه‌کنندگان با این مصوبه درگیر نبودند.

این عرضه نیز فقط محدود به یک مقطع خاص بود و وقتی ستاد تنظیم بازار برای سال ۹۹ توانست مستنداتی در جهت تمدید مجوز قاعده‌گذاری ارائه دهد؛ بعد از دادن یک فرصت کوتاه به فولاد مبارکه، این عرضه‌ها متوقف شد و امروز دیگر میچینگ به معنایی که باب شده بود، نداریم و عرضه‌های خارج از بورس، قابل ثبت نیست.

کار چه تاریخی عرضه‌های خارج از بورس متوقف شد؟

از نیمه مهرماه عرضه خارج از بورس متوقف شد. برخی اعضای ستاد تنظیم بازار باور داشتند که اگر این مصوبه اجرا نشود، امکان کنترل بازار ورق وجود ندارد، یعنی برای تنظیم بازار حتما باید به فولاد مبارکه اجازه دهند که خارج از بورس یک‌سری معاملات انجام داده و ورق‌ها را به شرکت‌های خاص ارائه دهد و به اسم معامله بورسی آن را ثبت کند. برای همین مجوز خاص دادند.

کار برخی تولیدکنندگان لسوآم خانگی و نود به عرضه‌های خاص اشاره می‌کنند. این عرضه‌ها در چه قالبی انجام می‌شود؟

اقتصاد

تجربه آخر دولت خاتمی و اول دولت احمدی‌نژاد در حال تکرار است

احتمال ورود به دوره تازه توزیع رانت

با شیوه‌نامه اخیر دولت، ممکن است وارد یک دوره توزیع رانت جدید شویم

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری

بحث عرضه‌های خاص در مصوبات آمده است اما امروز که با هم صحبت می‌کنیم، هنوز چیزی به اسم عرضه خاص در بورس وجود ندارد. عرضه خاص عرضه‌ای است که فقط تعدادی از خریداران بتوانند در معامله شرکت کنند. برای مثال ورقی در بازار عرضه می‌شود که تنها مورد نیاز تولیدکنندگان خودرو است، بنابراین فقط خودروسازان می‌توانند در معامله حضور پیدا کنند و شرکت‌های دیگر نمی‌توانند در معامله شرکت کنند. امروز که با هم صحبت می‌کنیم عرضه خاصی در بورس نداریم. این نوع معامله اگر چه در مصوبات آمده است و مشکلی هم با قوانین بورس ندارد اما هنوز اجرائی نشده است. بنابراین اینکه می‌گویند انجام شده، اشتباه بوده و هنوز اجرائی نشده است. شاید منظور آنها عرضه‌های خارج از بورس است. این عرضه‌ها به این صورت است که فولاد مبارکه با باقی ورق‌سازان خارج از بورس برخی محصولات خود را معامله می‌کنند و در بورس هم ثبت نمی‌شود. این کار آنها خلاف مقررات است و مورد تأیید نیست.

کار برخی کلاه‌ها نیز به نوع تعیین سهمیه‌ها بازمی‌گردد. برای مثال دادن سهمیه ورق باکیفیت به تولیدکنندگان بشکه که به‌هیچ‌وجه مورد نیاز تولید آنها نیست عرضه می‌شود. بنابراین این خریداران، ورق باکیفیت را از بورس خریده و در بازار آزاد به فروش می‌رسانند.

تعیین سهمیه‌ها در اختیار وزارت صنعت، معدن و تجارت است و ما در سهمیه‌بندی کالاهای مداخله‌ای نداریم. موضوع سهمیه‌ها در همه محصولات اعم از فولاد، پتروشیمی و فراورده‌های نفتی در صلاحیت وزارت صنعت، معدن و تجارت است و خود این وزارتخانه قاعده‌گذاری می‌کند.

کار اواخر تابستان بحث تغییر سهمیه‌ها مطرح شد و قرار بود به‌جای معاونت معدنی وزارت صمت، معاونت صنایع این قاعده‌گذاری را انجام دهد. چه شد که این اتفاق نیفتاد؟

این بحث مطرح بوده است. به معاونت صنایع تکلیف شد که به موضوع ورق‌های فولادی ورود کند. ورود هم کرد اما از آخرین وضعیت آن اطلاعی ندارم. البته هنوز هم دستور جدیدی ابلاغ نشده است و در مرحله تدوین مقررات قرار دارد. ما هم منتظریم ببینیم چه اتفاقی می‌افتد.

کار به نظر شما مداخله دولت در بورس چه به لحاظ تعیین سهمیه و چه به لحاظ مداخلات قیمتی رویه درستی است؟

وزارت صمت به‌تنهایی نمی‌تواند برای بورس قاعده‌گذاری کند. ما زیر نظر نهاد ناظر بازار سرمایه یعنی سازمان بورس هستیم.

ما تکلیف کردیم. تکلیف زمانی پیش می‌آید که در سطوح بالاتر به تصمیم‌گیری برسند؛ برای مثال ستاد تنظیم بازار با اختیارات سران سه قوه و هیئت دولت، مصوبه‌ای را تصویب می‌کند و آن را به بورس ابلاغ می‌کند. در این حالت ممکن است برخی از موضوعات به بورس تکلیف شود.

طبیعتاً بورس‌ها با هر نوع مداخله‌ای که سازوکارهای آنها را به هم بریزد، مشکل خواهند داشت. برخی مداخلات مداخله در سمت تقاضا به عرضه است که تأثیر کمتری روی بورس دارد اما برخی مداخلاتی که قیمتی است، به‌شدت می‌تواند کار بورس را مختل کند. در جلسات متعدد بارها گفته‌ایم که مداخلات در بازار باید توجیه داشته باشد. یعنی باید اصل بر عدم مداخله باشد، مگر جایی که به دلیل بحران و مشکلی با شکست بازار مواجه هستیم و بازار نمی‌تواند تخصیص خود را درست انجام دهد. در اینجا هم مداخله نباید در قیمت باشد بلکه باید در عرضه و تقاضا انجام شود؛ برای مثال اگر در یک کالایی تقاضا بی قاعده بالا رفته، منطق حکم می‌کند که ابزاری را برای کنترل تقاضا داشته باشیم. ما مثلاً وقتی حجم ورق فولادی کمتر از نیاز بازار است، منطق حکم می‌کند اجازه خرید سایر بازیگران را ندهیم؛ بنابراین اینجا کنترل خریداران یک مسئله قابل مداخله است.

اما زمانی ما با مشکل مواجه می‌شویم که برای قیمت‌گذاری قاعده می‌گذارند. قاعده‌هایی هم که در هیئت دولت یا بعضاً مجلس گذاشته می‌شود اغلب قابل انعطاف نیست. وقتی در یک دوره رکود یا رونق وارد بازار می‌شوید؛ قاعده‌گذاری قطعاً باید نوسان کند اما وقتی قیمت پایه یک کالا در مجلس

اقتصاد

تجربه آخر دولت خاتمی و اول دولت احمدی‌نژاد در حال تکرار است

منفی روی بازار می‌گذارد. یکی از نقاط قوت این شیوه‌نامه این است که عرضه تمام زنجیره فولاد در بورس را لازم دانسته است که البته در مصوبات قبلی نیز این موضوع پیش‌بینی شده بود. از سال ۹۷ که مصوبات را ورق بزنید، خواهید دید که این الزامات در مصوبات بوده است. هرچند در برخی مصوبات تعدادی از کالاهای مانند تختال استثنا شده اما بعد از مدتی مصوبه اصلاح شده و دوباره کالاهای بورس بازگشته است. در جای دیگر تعیین کف عرضه مطرح شده که اگر مصوبات شورای تنظیم بازار در یک سال گذشته را نگاه کنید، این موضوعات وجود دارد.

موضوعی که در شیوه‌نامه مورد بحث خواهد بود، تعیین فرمول قیمت پایه است. به نظر ما این موارد در همه‌جای دنیا موضوعات رگولاتوری هستند نه موضوعات نهاد سیاست‌گذاری مثل هیئت دولت یا مجلس. قیمتی هم که دولت تعیین کرده عملاً امروز همان قیمت در بورس وجود دارد اما اگر فردا بازار وارد رونق شود، برای تغییر این قیمت پایه، وارد یک پروسه طولانی تصویب در هیئت دولت خواهیم شد که این مسئله می‌تواند ما را وارد دوره توزیع رانت کند و این مسئله‌ای است که ما را نگران می‌کند.

چون آنچه در بورس برای کاهش قیمت پایه اتفاق افتاد، فرایند طبیعی بورس بود. وقتی یک کالا برای یک دوره زمانی فروش نرود یا درصد کمی از آن فروخته شود، به این مفهوم است که قیمتی که روی تابلو قرار گرفته قیمت درستی نیست و قیمت باید کاهش پیدا کند. این اتفاق هم افتاد و امروز هم قیمت فولاد و هم قیمت محصولات پتروشیمی پایین‌تر از مصوبات قانونی است که داریم؛ این به دلیل رکود است. باوجوداین اگر فردا وارد رونق بازار شویم، ممکن است قیمت‌ها به قیمت‌های جهانی باز گردد. اما اگر این قیمت را در قالب یک قانون و مصوبه دولت مشخص کرده باشیم، تغییر آن مستلزم برگزاری جلسات دوباره و بررسی‌های مجدد و صرف زمان طولانی است.

و به دلیل اینکه در اواخر دولت دوازدهم هستیم، این شیوه‌نامه می‌ان یاد تجربه سال ۸۲ محصولات پتروشیمی می‌اندازد. یعنی اگر فردا به هر دلیلی لازم باشد که در قیمت محصولات فولادی تغییر به سمت بالا یا پایین ایجاد شود تا بخواهیم این مسئله را با دولت در حال اتمام با دولت تازه‌تأسیس مطرح کنیم و این موضوع وارد دستور کار شود، مدت‌ها زمان می‌برد و این فاصله زمانی یک دوره رانت توزیع ایجاد می‌کند.

در باقی بندهای شیوه‌نامه نیز هرچقدر مرور می‌کنیم، می‌بینیم که تمام آن بندها در مصوبات قبلی بوده است. در وقع ما کمبودی در مقررات نداشته‌ایم و به مرور هر مشکلی که به وجود می‌آمد، مقررات اصلاحی را تصویب می‌کردیم.

مقرراتی که از موضوعاتی که برای ما مشکل ایجاد می‌کرد، استثناکردن عرضه برخی از کالاهای خارج‌کردن آنها از تابلو بود. یعنی فروش خارج از بورس برخی کالاهای در مصوبات اجازه داده شده بود و رقابت در بورس را با مشکل مواجه می‌کرد.

یا مصوباتی که ضمانت اجرائی لازم را برای عرضه ایجاد نمی‌کرد. مثلاً گفته شده بود شمش باید در حجم مشخصی عرضه شود ولی اگر عرضه نمی‌شد، ضمانت محکمی برای اجرای این مصوبه نیز وجود نداشت. اما همه این نقض‌ها با مصوبات جدید اصلاح شد و ما دیگر در مقررات نقضی نداشتیم.

الان دولت و مجلس تمام وقت و انرژی خود را روی تنظیم مقررات می‌گذارند و این تنها چیزی است که به نظر من اصلاً به آن نیاز نداریم. این بازار نیاز به رگولاتوری دارد که بتواند در یک ساختار درست وارد مسائل بازار شود. تنظیم مقررات جزئی انجام دهد و انعطاف‌پذیری لازم را هم برای اصلاح مقررات داشته باشد و در زمانی که نیاز باشد بتواند مقرره‌ای را برگرداند و مقرره جدیدی تنظیم کند. این اتفاق در بازار محصولات پتروشیمی با وجود کمیته‌ای چابک افتاده است و کمتر می‌بینید در بازار محصولات پتروشیمی منتظر تنظیم مقرره‌ای بمانید. اما در بازار محصولات فولادی چنین چیزی را نداریم و از آن طرف به‌جای آنکه دولت و مجلس این مشکل یعنی نبود رگولاتور را رفع کنند، دنبال مداخله مستقیم قیمتی هستند.

یادداشت

از بصره تا گوادر

حسین شهدادی*

● تدوین استراتژی، ایجاد مراکز صنعتی و سرمایه‌گذاری‌های حوزه نفتی در حاشیه دریای عمان و خلیج فارس از اصول پادفند غیرعامل کشور خواهد بود و تعالی کشور در مسیر توسعه دریامحور را سبب می‌شود. موضوعی که طی سال‌های اخیر توسط دولتمردان و صاحب‌نظران اقتصادی مورد توجه و تأکید قرار گرفته است. با وجود ظرفیت‌های بی‌نظیر تجاری-اقتصادی کشور و طراحی اسناد بالادستی خوب و اجماع همه صاحب‌نظران در اهمیت توسعه سواحل جنوبی کشور، به دلیل عدم تدوین برنامه‌های میان‌مدت عملیاتی متأسفانه در بهره‌گیری از فرصت‌ها خصوصاً در افزایش سهم تجارت از جابه‌جایی‌های بین‌المللی کالا ناکام بوده‌ایم و شاهد واگذاری فرصت‌های طلایی به رقیبا هستیم. برای مثال سال‌هاست که بر ظرفیت ترانزیتی ایران و نقش کریدورهای شمال- جنوب و شرق - غرب تأکید می‌شود ولی سهم ترانزیت کشور در بهترین سال‌ها همچنان از سبد ترانزیتی کشورهای بیرونی بین ۱۰ تا ۱۱ میلیون تن در سال بوده و متأسفانه در سال‌های گذشته نیز این میزان رو به کاهش است. این در حالی است که جریان عبور کالا و تجارت جهانی منتظر تأخیرات، قوانین دست‌وپاگیر و رویکردهای بخشی و صنفی ما نخواهد ماند و مطمئناً مسیرهای جایگزین توسط رقیبا طراحی و استفاده خواهد شد. نمونه بارز آن در سال‌های گذشته، بهره‌برداری از خط سراسری «TSR» از مبدأ بندر چین به مقصد اروپا و خط ریلی «TCR» ارتباط‌دهنده کشورهای شرق دریای خزر و افغانستان به چین و امتداد آن از بندر آکتائو در شرق دریای خزر تا آذربایجان و ادامه آن تا ترکیه که در غرب جهت جابه‌جایی کالاهای کشورهای منطقه و فرامنطقه‌ای است، نکته قابل تأمل بعدی موضوع تنگه هرمز و عدم برنامه‌ریزی ساخت الترانزیت‌های جایگزین حمل‌ونقل دریایی برای رفع محدودیت‌های احتمالی این گذرگاه استراتژیک برای آینده تجارت دریایی کشور است. درحالی‌که کشورهای جنوبی خلیج فارس با برنامه ساخت پروژه ریلی «شورای همکاری خلیج فارس از کویت تا عمان» و ساخت «پل سرزمینی» از شمال عربستان تا سواحل دریای سرخ در جنوب این کشور با جدیت به دنبال کاهش وابستگی جابه‌جایی کالا و نفت به تنگه هرمز هستند. نکته قابل تأمل اینجااست که ۹۰ درصد تجارت دریایی کشورمان در خلیج فارس و وابسته به تنگه هرمز است. درنظرگرفتن اقدامات کشورهای همسایه و تجربه واگذاری فرصت‌ها در سنوات گذشته، برنامه توسعه صنعتی، گردشگری و کشاورزی در ساحل خلیج فارس و دریای عمان شرط لازم است اما توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل ریلی و بین باندر جنوبی کشور از چشم‌پوشی تا جانپار و امتداد آن در بصره در غرب و گوادر در شرق باشند.

***معاون امور بندری و اقتصادی اداره کل بندارو دریانوردی استان سیستان وبلوچستان**

کدر

این بار نوبت تخم‌مرغ شد

● بعد از آرام‌گرفتن قیمت مرغ در بازار این بار نوبت تخم مرغ رسید تا قیمت‌های جدیدی از خود به بازار ثبت کند؛ قیمت روز گذشته هر شانه تخم‌مرغ ۳۰ عددی به ۴۰ هزار تومان نزدیک شده است. به گزارش تسنیم، با توجه به مشکلاتی که برای تأمین نهاده‌های دام و طیور وجود دارد، قیمت تخم مرغ نیز در بازار افزایش یافته است؛ هرچند به خرابی اوضاع مرغ نیست. درحالی‌که قیمت مصوب هرکیلوگرم تخم مرغ فله ۱۴ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده و قیمت هر شانه تخم مرغ با این صورت حدود ۲۷ تا ۲۸ می‌شود، قیمت این محصول در تهران بر اساس مشاهدات میدانی خبرنگار خبرگزاری تسنیم به ۳۵ هزار تومان تا ۳۸ هزار تومان رسیده است یعنی حدود ۱۰ هزار تومان بالاتر از قیمت مصوب به فروش می‌رسد.

آگهی مزایده

ج محل کشایش پیشنهادها: شهرداری بهشهر
حضور شرکت کنندگان با معرفی نامه معتبر در هنگام بازگشایی پاکت های قیمت (ج) بلاامانج می باشد.
تاریخ دریافت اسناد مزایده در ساعت اداری از ۹۹/۹/۱۳ الی ۹۹/۹/۲۰ می باشد.
جهت دریافت اسناد حضوری مزایده همراه داشتن معرفی نامه و مهر شرکت الزامی می باشد.
مهلت قبول پیشنهادها تا پایان وقت اداری روز پنجشنبه ۹۹/۹/۲۷ ساعت ۱۳:۱۵ می باشد.
تاریخ بازگشایی اسناد مزایده ۱۴۰۰ روز شنبه ۹۹/۹/۲۹ می باشد.
به پیشنهادها قیمت های مشروط، مبهم و مخدوش و بدون آنالیز قیمت ترتیب اثر داده نخواهد شد.
شهرداری در رد یا قبول یک یاکیله پیشنهادها مختار است.

پوریا میرزا زنجانی – شهردار بهشهر

شهرداری بهشهر در نظر دارد جهت اجرای طرح تفکیک زیاله از مبدا در شهر بهشهر به مدت یک سال به صورت اجاره و به شرط رضایت تا سه سال با برآورد و کارشناسی سالیانه برای سال دوم به مبلغ ۹۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال از طریق مزایده کتبی با شرایط زیر واگذار نماید:
الف) نحوه تنظیم اسناد مزایده: تضمین شرکت در مزایده به مبلغ چهل و پنج میلیون ریال (۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰) به صورت ضمانت نامه بانکی دارای اعتبار سه (۳) ماه از تاریخ آگهی و با فیش واریزی نقدی به حساب جاری ۰۰۸۰۱۳۲۷۲۰۰۷ سپرده شهرداری بهشهر نزد بانک ملی شعبه مرکزی بهشهر در پاکت (الف)
ب) مزایده، سوابق کاری، مجوز شرکت های خدماتی دارای گواهی صلاحیت از اداره کار و رفاه اجتماعی در پاکت (ب)
برگه پیشنهاد قیمت در پاکت (ج) ارائه و ارسال گردد.
ب) محل تحویل پیشنهادها:مازندران- بهشهر- پارک ملت- شهرداری بهشهر- دبیرخانه شهرداری